

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4438/2024
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „Железнице Србије“ АД Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Недељковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 597/23 од 24.10.2023. године, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 597/23 од 24.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 597/23 од 24.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 3854/21 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи И Ив 49/21 од 12.03.2021. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име стицања без основа, употребе туђе ствари – земљишта површине 435 м², које се налази између станица Трстеник – Врњачка Бања, на кат.парц. бр. .. КО ..., за период од 10.08.2015. године до 31.12.2018. године исплати 125.182,26 динара са законском затезном каматом од 08.03.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати 21.255,00 динара за период од 01.01.2019. године до 31.07.2019. године, као и за законску затезну камату на главно потраживање за период од 10.08.2015. године до 31.07.2019. године, са доспелости на начин ближе наведен у овом ставу изреке па до 08.03.2021. године као дана подношења предлога за извршење. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 15.911,90 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 597/23 од 24.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите (накнада за коришћење земљишта без правног основа), начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 109. став 1. и члана, 210, 219. и 371. Закона о облигационим односима (ЗОО), с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда. Поред тога, тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе (тужба) поднет је 08.03.2021. године, ради исплате 146.707,26 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић